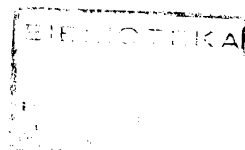

5 września 1931 r.

F41h 5/16

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13935.

Kl. 72 g 2.

Aleksander Wąsik
(Tczew, Polska).

Tarcza ochronna od kul karabinowych.

Zgłoszono 21 listopada 1929 r.
Udzielono 11 czerwca 1931 r.

Tarcza ochronna według niniejszego wynalazku służy do zabezpieczania strzelca od kul karabinowych.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono formę wykonania wynalazku.

Tarcza ochronna wykonana jest z blachy stalowej, najwyżej 3 mm grubości, zgiętej pod ostrym kątem. Ściany tarczy ochronnej posiadają wysokość 15 cm, długość 30 cm, rozpiętość 35 cm. Z przodu na dole tarcza posiada okrągły otwór, przez który wysuwa się lufa karabinowa przy strzelaniu w dzień, u góry zaś znajduje się wycięcie, służące do opierania karabina przy strzelaniu w nocy. Z dołu i z przodu do każdej ściany bocznej przymocowane są

płaskie nóżki, na których tarcza opiera się. Od wewnątrz na ścianach tarczy znajdują się okucia, do których przymocowany jest łańcuszek, służący do zawieszania tarczy podczas marszu. Przy użyciu tarczy ochronnej stawia ją leżący strzelec przed sobą i wysuwa lufę karabina przez otwór do strzelania w dzień, w nocy zaś kładzie karabin na tarczę w odpowiednio do tego wykonane wycięcie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Tarcza ochronna od kul karabinowych, znamienna tem, że składa się z blachy stalowej, zgiętej pod ostrym kątem, i

posiada pośrodku okrągły otwór do wysuwania lufy karabina.

2. Tarcza według zastrz. 1, znamienna tem, że od zewnątrz do bocznych ścian są przymocowane dwie płaskie nóżki, a od

wewnątrz łańcuszek do zawieszania jej podczas marszu.

Aleksander Wąsik.

